tõisi Jüri kuttnud parajaste rehte, õpetaja astund tuppa ja ütelnd: „Kuule ikka wa Jüri, (sõna „ikka" olnud õpetajal iga tüha asja juures) mina pidasin sind ikka kõige õigemaks meheks oma mieste seast aga nüüd ma näen, et sa päris kelm oled, näe rihal nurkas on on kolme wakane rukki kott' sa oled selle õhta sinna jätnud, et öösi ära wiia." Kust te selle jutu aiulik ärra olete wõtnud millal te olete kuulnud, et mina teise inimise oma ülekohtusel wiisil enesele püian; ärra pahandab alati, et wähä willä saada, korjasin oma raasikse ka kokku ja tõin siia, et õpetajal miele ead teha. Ah ikka wa Jüri nied on sis sinu rukkid, no miks sa ikka nii tied, wii aga omad kodu, mudu jääwad naesed-lapsed sull kodus nälga, tõeste sa oled üks õige mies mull, wa Jüri. Jüri aeand rihalt õpetaja rukkid wankri pääle ja läind kui õiguse mies.

1a Nisuksid tükka mängind Jüri tihti õpetajaga. Eena maale minnes lasknud õpetaja Jürile piima asemel mudu piima wett juure pannā; Jüri mõtlend, kudas ma sest solgist nüüd lahti pean saama? Kodust ärä minnes päästnud Jüri lassi punni iest ära, eks õpetaja juhtund nägema, et lassil punn iest ära ja piima maha jooseb, kisendanud Jürit kõigest jõuust: „Eei!" Jüri pica obu kinni piim putter jooseb maha, mida änäm õpetaja hõisand, seda änäm Jüri aeand obust sõitma.

Pärast kutsund õpetaja Jüri enese ette, selle iest wastama kudas ta nõnna tohtis teha, „kas sa ei kuulnud kui ma kässin sind obust kinni pidada." Jah, ma kuulsin küll, aga te-ju õiskasite kõigest jõuust, et lase obu ruttu sõitaica kuus loo ilm, piima waati mull tulnd mielegi. Jällegi olli Jüril õigus, õpetaja ei saand midagi parata.

1b Pärast, kui ta rehepapi ametist lahti saand,